

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

10. detsember 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 445/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 445/02	Kohtuasi C-442/18 P: Euroopa Keskpanga 5. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 26. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-251/15: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA versus Euroopa Keskpank	2
2018/C 445/03	Kohtuasi C-506/18 P: Euroopa Parlamendi 1. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 17. mai 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-566/16: Josefsson versus Euroopa Parlament	3
2018/C 445/04	Kohtuasi C-527/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 13. augustil 2018 – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. versus KIA Motors Corporation	4
2018/C 445/05	Kohtuasi C-528/18 P: Outsource Professional Services Ltd 13. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 31. mai 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-340/16: Flatworld Solutions Pvt Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	4
2018/C 445/06	Kohtuasi C-584/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Eparchiako Dikastirio Larnakas (Küpros) 19. septembril 2018 – D. Z. versus Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.	5

2018/C 445/07	Kohtuasi C-595/18 P: The Goldman Sachs Group Inc.-i 21. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-419/14: The Goldman Sachs Group versus Euroopa Komisjon	6
2018/C 445/08	Kohtuasi C-605/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 25. septembril 2018 – Adler Real Estate AG jt	7
2018/C 445/09	Kohtuasi C-613/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Tributário de Lisboa (Portugal) 28. septembril 2018 – Kanada riik versus Autoridade Tributária e Aduaneira	8
2018/C 445/10	Kohtuasi C-614/18: 28. septembril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Slovaki Vabariik	8
2018/C 445/11	Kohtuasi C-615/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Kehl (Saksamaa) 28. septembril 2018 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: UY	9
2018/C 445/12	Kohtuasi C-621/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Session, Edinburgh (Ühendkuningriik) 3. oktoobril 2018 – Andy Wightman jt versus Secretary of State for Exiting the European Union	10
2018/C 445/13	Kohtuasi C-636/18: 11. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik	10
2018/C 445/14	Kohtuasi C-638/18: 12. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia	11
2018/C 445/15	Kohtuasi C-642/18: 12. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik	12
2018/C 445/16	Kohtuasi C-664/18: 23. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik	12
Üldkohus		
2018/C 445/17	Kohtuasi T-435/12: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Bacardi versus EUIPO – Palrına U zeleného stromu (42 BELOW) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi 42 BELOW taotlus — Varasem riigiseline registreerimata kujutismärk VODKA 42 — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4) — Kaubanduses kasutamine — Riigisisese õiguse kohaldamine EUIPO poolt)	14
2018/C 445/18	Kohtuasi T-299/15: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Nova versus komisjon (Vahekohtuklausel — Toetusleping, mis on sõlmitud seoses katseprojektiga „Kontakt- ja aruteluvõrgustik asjaomaste munitsipaal- ja kohalike asutuste vahel pagulaste ümberasustamist ja integratsiooni puudutavate kogemuste ja parimate tavade vahetamiseks“ — Projekti tulemuste objektiivse hindamise puudumine — Proportsionaalsus — Ülekantud summade tagasimaksmine — Uurimistoimingud — Vastuhagi)	14
2018/C 445/19	Kohtuasi T-477/16: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Epsilon International versus komisjon (Vahekohtuklausel — Lepingud, mis on sõlmitud teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi raames (2007 – 2013) — Põhjendatud huvi — Abikõlblikud kulutused — Maksmise peatamine — Tühistamisnõue — Otsus registreerida hageja varajase avastamise ja kõrvalejätamise süsteemis (EDES) — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)	15
2018/C 445/20	Kohtuasi T-63/17: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Grupo Orenes versus EUIPO – Akamon Entertainment Millenium (Bingo VIVA! Slots) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Bingo VIVA! Slots taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk vive bingo — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Vaidluse ese)	16

2018/C 445/21	Kohtuasi T-162/17 RENV: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Fernández González versus komisjon (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkt c — Teade vaba ametikoha kohta, mis puudutab muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktiga b reguleeritud ajutise teenistuja ametikoha — Kandidatuuri tagasilükkamine — Õigusvastasuse vastuväide — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 8 — Vastutus — Võimaluse kaotamine)	16
2018/C 445/22	Kohtuasi T-261/17: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Bayer versus EUIPO – Uni-Pharma (SALOSPIR) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SALOSPIR taotlus — Värvilistest ribadest koosnevad varasemad Euroopa Liidu kujutismärgid ja varasemad riigisisesed kaubamärgid Aspirin — Suhtelised keeldumispõhjused — Tähistesarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Maine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Ulatuslikuma kui kohaliku tähtsusega tähise kaubanduses kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 4)	17
2018/C 445/23	Kohtuasi T-400/17: Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Deza versus komisjon (Keskkond ja inimeste tervise kaitse — Määrus (EÜ) nr 1272/2008 — Teatavate ainete ja segude klassifitseerimine, märgistamine ja pakendamine — Määrus (EL) 2017/776 — Antrakinooni klassifitseerimine — Klassifitseerimine aineks, millel on eeldatav kantserogeenne toime inimestele — Ilmne hindamisviga — Mõiste „aine“ — Õiguskindlus — Omandiõigus)	18
2018/C 445/24	Kohtuasi T-594/18: 1. oktoobril 2018 esitatud hagi – Pharma Mar versus komisjon	18
2018/C 445/25	Kohtuasi T-596/18: 28. septembril 2018 esitatud hagi – ZL versus EUIPO	20
2018/C 445/26	Kohtuasi T-604/18: 9. oktoobril 2018 esitatud hagi – Google ja Alphabet versus komisjon	21
2018/C 445/27	Kohtuasi T-609/18: 5. oktoobril 2018 esitatud hagi – Fujifilm Recording Media versus EUIPO – iTernity GmbH (d:ternity)	22
2018/C 445/28	Kohtuasi T-624/18: 18. oktoobril 2018 esitatud hagi – Gres de Aragón versus EUIPO (GRES ARAGÓN)	23
2018/C 445/29	Kohtuasi T-629/18: 18. oktoobril 2018 esitatud hagi – mobile.de versus EUIPO (jutumullis oleva auto kujutis)	23
2018/C 445/30	Kohtuasi T-631/18: 17. oktoobril 2018 esitatud hagi – Herholz Vertrieb versus EUIPO (#)	24

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2018/C 445/01)

Viimane väljaanne

ELT C 436, 3.12.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 427, 26.11.2018

ELT C 408, 12.11.2018

ELT C 399, 5.11.2018

ELT C 392, 29.10.2018

ELT C 381, 22.10.2018

ELT C 373, 15.10.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Keskpanga 5. juulil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 26. aprilli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-251/15: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA versus Euroopa Keskpank

(Kohtuasi C-442/18 P)

(2018/C 445/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Keskpank (esindajad: F. Malfrère, M. Ioannidis, *Rechtsanwalt* H.-G. Kamman)

Teine menetlusosaline: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 26. aprilli 2018. aasta otsuse kohtuasjas T-251/15: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA vs. EKP (EU:T:2018:234) resolutsiooni punkt 1;
- jätta hagiavaldus rahuldamata samuti osas, millega EKP keeldus õiguse andmisest tutvuda krediidisummaga, mis oli toodud protokollis väljavõtetes, milles kajastus EKP nõukogu 28. juuli 2014. aasta otsus;
- teise võimalusena eelmisele nõudele saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Kohtusse uue otsuse tegemiseks;
- mõista hagejalt esimeses kohtuastmes ja vastustajalt välja kaks kolmandikku (2/3) kohtukuludest ja jätta EKP kanda üks kolmandik (1/3) kohtukuludest.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse üks ja ainus väide: rikutud on Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja (edaspidi „põhikiri“) artiklit 10.4 ning otsuse 2004/258 ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti a esimest taanet.

EKP väidab, et Üldkohus on valesti tõlgendanud ja kohaldanud põhikirja artiklit 10.4 ning otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimest taanet, kuna Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuses, eelkõige punktides 55, 75–81 ning 124 ja 161, et EKP nõukogu peab hindamisruumi oma koosoleku protokollide edastamisel „kasutama kooskõlas otsuse 2004/258 tingimuste ja piiridega“ (punkt 80), mis käesolevas asjas tähendab, et EKP on kohustatud esitama põhjendused, selgitades, kuidas sellise teabe avaldamine, mis sisaldub EKP nõukogu arutluste protokollides, mis kajastavad nõukogu otsuseid, konkreetselt ja tegelikult kahjustab avalikku huvi, arvestades EKP otsuseid tegevate organite koosolekute konfidentsiaalsust.

Põhikirja artiklis 10.4 kehtestatakse eeldus, et teave, mis on osa EKP nõukogu arutlustest, tuleb hoida konfidentsiaalsena, kaitsmaks EKP sõltumatust ja tõhusust. See esmase õiguse säte, millest ei saa teisese õigusega kõrvale kalduda, kehtib ka protokollide nende osade suhtes, milles on kajastatud EKP nõukogu otsuseid. See on ette nähtud otsuse 2004/258 artikli 4 lõike 1 punkti a esimeses taandes. EKP nõukogu koosolekute, sealhulgas otsuste konfidentsiaalsuse üldpõhimõttest, nagu see on sätestatud põhikirja artikli 10.4, tuleneb, et EKP puudub vajadus seada oma otsus avaldada oma koosolekute tulemus sõltuvusse otsuses 2004/258 sätestatud materiaal- ja menetlusõigusnormidest. Iseäranis ei pea EKP selgitama, miks nõukogu koosolekute protokollide avaldamine konkreetset ja tegelikult kahjustab avalikku huvi, arvestades nõukogu koosolekute konfidentsiaalsust.

(¹) Euroopa Keskpanga 4. märtsi 2004. aasta otsus 2004/258/EÜ üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele (ELT 2004, L 80, lk 42).

Euroopa Parlamendi 1. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 17. mai 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-566/16: Josefsson versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-506/18 P)

(2018/C 445/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Parlament (esindajad: Í. Ní Riagáin Düro, V. Montebello-Demogeot)

Teine menetlusosaline: Erik Josefsson

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- jätta sellest tulenevalt esimeses astmes esitatud hagi rahuldamata;
- jätta poolte kohtukulud käesolevas menetluses nende endi kanda;
- mõista esimese astme kohtukulud välja E. Josefssonilt.

Väited ja peamised argumendid

Parlament esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks järgmised väited:

- (i) rikutud on õigusnormi, moonutatud faktilisi asjaolusid ning põhjendatud ei ole järeldust, et hageja teenistusest vabastamise põhjus oli õiguslase kvalifikatsiooni nõue;
- (ii) rikutud on õigusnormi, tehes järelduse, et hagejal on õigus olla struktuuriskeemi ja sellega seotud otsuste vastuvõtmise ning selles skeemis nimetatud ametikohtade kirjeldusega seoses ära kuulatud;
- (iii) moonutatud on faktilisi asjaolusid, tehtud on ilmne hindamisviga ning põhjendatud ei ole järeldust, et kui hageja oleks ka õiguslase kvalifikatsiooni küsimuses ära kuulatud, oleks ärakuulamine asjaomast otsuse tegemise protsessi tegelikult muutnud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 13. augustil 2018 – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. versus KIA Motors Corporation

(Kohtuasi C-527/18)

(2018/C 445/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: KIA Motors Corporation

Eelotsuse küsimused

1. Kas tootja peab tagama, et sõltumatutele ettevõtjatele vastavalt määruse (EÜ) nr 715/2007 ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 esimesele lausele esitatav teave tuleb teha kättesaadavaks elektrooniliselt töödeldavas vormis?
2. Kas esineb sõltumatute ettevõtjate diskrimineerimine, mis on vastavalt määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 6 lõike 1 esimesele lausele keelatud, kui tootja avab teabeteenuse osutaja vahendusel veel ühe teabekanali originaal-varuosade turustamiseks volitatud edasimüüjate ja remonditöökodade kaudu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määrus (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (ELT2007, L 171, lk 1).

Outsource Professional Services Ltd 13. augustil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 31. mai 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-340/16: Flatworld Solutions Pvt Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-528/18 P)

(2018/C 445/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Outsource Professional Services Ltd (esindaja: Rechtsanwalt A. Kempter)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Flatworld Solutions Pvt. Ltd

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (seitsmes koda) 31. mai 2018. aasta otsus kohtuasjas T-340/16;
- kinnitada EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. aprilli 2016. aasta otsus asjas R 611/2015-4;
- mõista kohtukulud, sealhulgas ELi kaubamärgi omaniku/õigusjärglase/taotleja kantud vältimatud kulud, välja Flatworld Solutions Pvt. Ltd-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonikaebuse kohaselt on rikutud liidu õigust, see tähendab nõukogu määruse 207/2009 ⁽¹⁾ ühenduse kaubamärgi kohta (viimati muudetud nõukogu määrusega 2015/2424 ⁽²⁾) artikli 52 lõiget 1

Üldkohus eksis otsustades et sealhulgas ELi kaubamärgi omanik/õigusjärglane/taotleja tegutses pahauskselt, kui ta esitas kaubamärgi registreerimistaotluse nr 603 5547. Üldkohus tõlgendas vääralt mõistet „pahausksus“ Ettevõtte kirjeldamises ei ole midagi ebaausat või ebaeetilist. Seetõttu ei taotletud kaubamärgi registreerimist pahauskselt.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT 2015, L 341, lk 21).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Eparchiako Dikastirio Larnakas (Küpros) 19. septembril 2018 – D. Z. versus Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

(Kohtuasi C-584/18)

(2018/C 445/06)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: D. Z.

Kostja: Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas tõlgendus, mille kohaselt on otsusel nr 565/2014/EL ⁽¹⁾ vahetu õigusmõju, mis avaldub esiteks kolmandate riikide kodanikest eraisikute õiguses sellele, et neilt ei nõuta sihtliikmesriiki sisenemiseks viisat, ja teiseks kõnealuse sihtriigi kohustuses seda viisat mitte nõuda, kui neil isikutel on otsuse nr 565/2014/EL kohaselt – mida sihtliikmesriik on kohustunud kohaldama – vastastikku tunnustamisele kuuluvate dokumentide loetelus ära toodud viisa või elamisluba, on õige tõlgendus?
2. Kui lennuettevõtja jätab lähteliikmesriigi lennujaamas ise ja/või oma esindajate ja volitatud isikute vahendusel reisija lennureisist maha, tuginedes sihtliikmesriigi ametiasutuse keeldumisele lubamast reisijal sellesse riiki siseneda, kuna väidetavalt puudub tal viisa, siis kas seda lennuettevõtjat võib käsitada isikuna, kes täidab kõnealuse riigi ülesandeid ja tegutseb riigi harundina (*emanation of State*), nii et kahju kannatanud reisija võib tugineda tema vastu sihtliikmesriigi kohtus otsusele nr 565/2014/EL, tõendamaks, et tal oli õigus ilma täiendava viisata riiki siseneda, ning nõudmaks selle õiguse rikkumise eest ning sellest tulevalt tema veolepingu rikkumise eest rahalist hüvitist?
3. Kas lennuettevõtja võib ise ja/või oma esindajate ja volitatud isikute vahendusel jätta kolmanda riigi kodaniku lennureisist maha, tuginedes sihtliikmesriigi ametivõimude otsusele, millega sellel kodanikul ei lubata sellesse liikmesriiki siseneda, kusjuures sellele kodanikule ei ole sisenemiskeelu kohta eelnevalt väljastatud ega edastatud mingit kirjalikku põhjendatud otsust (vt määruse (EÜ) nr 2016/399 ⁽²⁾ artikli 14 lõige 2, endine määruse (EÜ) nr 562/2006 artikkel 13, mis näeb ette, et sisenemiskeelu kohta tuleb väljastada põhjendatud otsus), et põhiõiguste austamine ning konkreetsemalt kahju kannatanud reisija õiguste kohtulik kaitse oleks tagatud (vt sama määruse artikkel 4)?

4. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽³⁾ artikli 2 [punkti] j tuleb tõlgendada nii, et määruse kohaldamisalast jäetakse välja kõik need reisija lennureisist mahajätmise juhud, mil lennuettevõtja teeb selle otsuse väidetavalt „mittetäielike reisidokumentide“ tõttu? Kas tõlgendus, mille kohaselt kuulub reisist mahajätmine määruse kohaldamisalasse siis, kui kohus leiab konkreetse juhtumi eripäraste asjaolude põhjal, et reisidokumendid olid piisavad ning et reisist mahajätmine oli põhjendamatult või Euroopa õiguse rikkumise tõttu ebaseaduslik, on õige tõlgendus?
5. Kas reisijat võib määruse nr 261/2004 artikli 4 lõikes 3 ette nähtud õigusele hüvitisele ilma jätta, kui eelnevalt viidatakse lennuettevõtja vastutusest vabastamise või selle piiramise klauslile väidetavalt ebatäielike reisidokumentide korral, kui see klausel sisaldub lennuettevõtja tavalistes ning varem avaldatud tegevus- ja/või teenindustingimustes? Kas selliste lennuettevõtja vastutust piiravate ja/või teda sellest vabastavate klauslite kohaldamine on sama määruse artikli 15 kohaselt koostoimes artikliga 14 keelatud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta otsus nr 565/2014/EL, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Bulgaaria, Horvaatia, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolset teatavaid dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks või kuni 90-päevaseks kavatsetavaks viibimiseks oma territooriumil mis tahes 180-päevase perioodi jooksul, ning millega tunnistatakse kehtetuks otsused nr 895/2006/EÜ ja nr 582/2008/EÜ (ELT 2014, L 157, lk 23).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EÜ) nr 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT 2016, L 77, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (EMPis kohaldatav tekst) (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

The Goldman Sachs Group Inc.-i 21. septembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. juuli 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-419/14: The Goldman Sachs Group versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-595/18 P)

(2018/C 445/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: The Goldman Sachs Group Inc. (esindajad: *avvocatessa* A. Mangiaracina, *advokat* J. Koponen)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada edasikaevatud kohtuotsus;
- tühistada tervikuna või osaliselt (st alates 2007. aasta maist või 2007. aasta novembrist, mil GS Group'ile ja sellega seotud äriühingutele kuulus vastavalt ainult umbes 45 % ja 26 % Prysmian's aktsiatest) apellanti puudutavas osas komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse C(2014) 2139 ⁽¹⁾ artiklid 1, 2, 3 ja 4; ja/või
- vähendada apellandile komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsuse C(2014) 2139 artikliga 2 määratud trahvi; ja
- mõista esimese astme menetluse ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: Üldkohus kohaldas väärtelt ELTL artiklit 101 ja määruse 1/2003 ⁽²⁾ artikli 23 lõiget 2, kuna ta pidas apellanti vastutavaks Prysmiani poolt 29. juulist 2005 kuni 3. maini 2007 („IPO eelne periood“) toime pandud rikkumise eest.

Teine väide: ajavahemikul 3. maist 2007 kuni 28. jaanuarini 2009 („IPO-le järgnev periood“) ei avaldanud apellant otsustavat mõju kohtupraktika tähenduses.

Kolmas väide: nõue, et Euroopa Kohus võimaldaks apellandi trahvi vähendamist Prysmian'iga samas ulatuses.

- (¹) Komisjoni 2. aprilli 2014. aasta otsus ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (Juhtum AT.39610 – elektri kaablid).
- (²) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 25. septembril 2018 – Adler Real Estate AG jt

(Kohtuasi C-605/18)

(2018/C 445/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, TZ

Vastustaja: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, ning millega muudetakse direktiivi 2001/34/EÜ (¹), mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/50/EL, artikli 3 lõike 1a neljanda lõigu punkti iii tuleb tõlgendada nii, et „aktsionäridele või füüsilistele või juriidilistele isikutele“ „rangemate nõuete“ kehtestamine on lubatud tingimusel, et „õigus- või haldusnormide“ üle, milles on sätestatud rangemad nõuded osalusest teatamisele, „teostab järelevalvet“ asutus, mille liikmesriik on määranud vastavalt [...] direktiivi 2004/25/EÜ (²) ülevõtmispakkumiste kohta artiklile 4, ja et kõnealune järelevalve hõlmab osalusest teatamise suhtes kehtestatud rangematest nõuetest kinnipidamist direktiivi 2004/109/EÜ tähenduses?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 on vastuolus liikmesriigi praktika, millest tuleneb, et direktiivi 2004/25/EÜ artiklis 4 sätestatud järelevalveasutuse jõustunud otsusel, millega tuvastati, et teatav isik on rikkunud direktiivi 2004/25/EÜ ülevõtmiseks kehtestatud liikmesriigi õigusnorme, on siduv mõju ka selle isiku suhtes läbi viidava väärtemenetluses, mis käsitleb direktiivi 2004/109/EÜ (nn läbipaistvusdirektiiv) ülevõtmiseks kehtestatud seonduvate liikmesriigi õigusnormide rikkumist, mille tulemusel ei ole asjaomasel isikul võimalust vaidlustada jõustunud otsusega tuvastatud õigusrikkumist õigusliku hinnangu ega asjaolude tuvastamise osas?

(¹) ELT 2004, L 390, lk 38.

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprill 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta; EÜT 2004, L 142, lk 12; ELT eriväljaanne 07/07, lk 286.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Tributário de Lisboa (Portugal) 28. septembril 2018 –
Kanada riik versus Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Kohtuasi C-613/18)

(2018/C 445/09)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Tributário de Lisboa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Kanada riik

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimus

Kas riigi territooriumil asuva äriühingu poolt mitteresidendist juriidilisele isikule jaotatud dividendi maksustamisel on liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel kapitali vaba liikumise piirangute keelu põhimõttega kooskõlas see, kui kolmandas riigis asuvatele äriühingutele kohaldatakse kõrgemat tegelikku maksumäära kui riigi territooriumil asuvatele sama laadi äriühingutele?

28. septembril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Slovaki Vabariik

(Kohtuasi C-614/18)

(2018/C 445/10)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Tokár ja C. Cattabriga)

Kostja: Slovaki Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Slovaki Vabariik ei andnud kolmandate riikide kodanikele, kes ei ole Euroopa Liidu kodaniku pereliikmed ja kelle viisataotlust ei rahuldatud või kelle viisa tühistati või tunnistati kehtetuks, liidu õigusega ette nähtud õigust pöörduda kohtusse, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõikest 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 47 koostoimes määruse (EÜ) nr 810/2009 ⁽¹⁾ (viisaeeskiri) artikli 32 lõikega 3, artikli 34 lõikega 7 ja artikli 35 lõikega 7;
- mõista kohtukulud välja Slovaki Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon põhjendab oma hagi väitega, et käesolevas asjas arutusel olevad õiguslikud küsimused on saanud selge vastuse Euroopa Kohtu otsusega kohtuasjas C-403/16: El Hassani, kus kohus selgitas, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrusega (EL) nr 610/2013 ⁽²⁾), artikli 32 lõiget 3 tuleb koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriike ette nägema viisa andmisest keeldumise otsuste vaidlustamise menetluse, mille üksikasjalikud eeskirjad tuleb kehtestada iga liikmesriigi õiguskorras, järgides sealjuures võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid. See menetlus peab teatavas menetlusstaadiumis tagama kohtus vaidlustamise võimaluse.

Komisjon leiab seega, et Slovaki Vabariigi argumentidega, mis on esitatud käesolevas asjas hagi esitamisele eelnenud menetluses, ei saa nõustuda, ja jääb oma seisukoha juurde, et Slovaki Vabariik on rikkunud hagiavalduses osutatud kohustusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 810/2009, millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri (viisaeeskiri) (ELT 2009, L 243, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 610/2013, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 562/2006, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad), Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni, nõukogu määrusi (EÜ) nr 1683/95 ja (EÜ) nr 539/2001 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 767/2008 ja (EÜ) nr 810/2009 (ELT 2013, L 182, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Kehl (Saksamaa) 28. septembril 2018 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: UY

(Kohtuasi C-615/18)

(2018/C 445/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Kehl

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Staatsanwaltschaft Offenburg

versus

UY

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigust, eelkõige direktiivi 2012/13 ⁽¹⁾ ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad teha kriminaalmenetluses üksnes selle tõttu, et süüdistatava elukoht ei ole selles liikmesriigis, vaid mõnes muus liikmesriigis, korralduse, et süüdistatav nimetaks tema suhtes tehtud käskotsuse vastuvõtmiseks volitatud isiku, kui selle tagajärjel käskotsus jõustub ja seega tekib süüdistatava hilisema teo eest järgneda võiva kriminaalvastutuse õiguslik eeltingimus (tuvastatud koosseisutunnuste siduv toime), isegi kui süüdistatav ei olnud käskotsusest tegelikult teadlik ja sellest tegelikult teada saamine ei ole tagatud samal määral nagu käskotsuse kättetoimetamise puhul olukorras, kus süüdistatav elab selles liikmesriigis?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav: Kas Euroopa Liidu õigust, eelkõige direktiivi 2012/13 ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad teha kriminaalmenetluses üksnes selle tõttu, et süüdistatava elukoht ei ole selles liikmesriigis, vaid mõnes muus liikmesriigis, korralduse, et süüdistatav nimetaks tema suhtes tehtud käskotsuse vastuvõtmiseks volitatud isiku, kui selle tagajärjel käskotsus jõustub ja seega tekib süüdistatava hilisema teo eest järgneda võiva kriminaalvastutuse õiguslik eeltingimus (tuvastatud koosseisutunnuste siduv toime) ja vastutusele võtmise korral pannakse süüdistatavale subjektiivses mõttes suurem kohustus saada käskotsusest tegelikult teada, kui see oleks juhul, kui süüdistatav elaks selles liikmesriigis, nii et teda on võimalik hooletuse eest vastutusele võtta?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (ELT 2012, L 142, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Session, Edinburgh (Ühendkuningriik) 3. oktoobril 2018 – Andy Wightman jt versus Secretary of State for Exiting the European Union

(Kohtuasi C-621/18)

(2018/C 445/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Session, Edinburgh

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Vastustaja: Secretary of State for Exiting the European Union

Muud menetlusosalised: Chris Leslie, Tom Brake

Eelotsuse küsimus

Kas juhul, kui liikmesriik on Euroopa Liidu lepingu artikli 50 kohaselt teatanud Euroopa Ülemkogule oma kavatsusest astuda Euroopa Liidust välja, võimaldab liidu õigus teate esitanud liikmesriigil selle teate ühepoolselt tagasi võtta ning kui võimaldab, siis millistel tingimustel ja milliste tagajärgedega liikmesriigi Euroopa Liitu jäämisele?

11. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-636/18)

(2018/C 445/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: J.-F. Brakeland)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

Tuvastada

esiteks, et kuna Prantsuse Vabariik on alates 1. jaanuarist 2010 süstemaatiliselt ja pidevalt ületanud NO₂ aastase piirtaseme järgmises 12 linnastus ja õhukvaliteedi piirkonnas: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Pariis (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), ZUR Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) ja Nice (FR24A01), ning kuna ta on alates 1. jaanuarist 2010 süstemaatiliselt ja pidevalt ületanud NO₂ ühe tunni piirtaseme kahes järgmises linnastus ja õhukvaliteedi piirkonnas: Pariis (FR04A01) ja Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), siis rikub Prantsuse Vabariik alates piirtasemete jõustumisest 2010. aastal endiselt kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta ⁽¹⁾ artikli 13 lõikest 1 koostoimes direktiivi XI lisaga,

ja

teiseks, et Prantsuse Vabariik on rikkunud alates 11. juunist 2010 kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta artikli 23 lõikest 1 koostoimes direktiivi XV lisaga, ning eelkõige direktiivi artikli 23 lõike 1 teises lõigus kehtestatud kohustust tagada, et piirtasemete ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks.

mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Alates 2010. aastast ületati süstemaatiliselt ja pidevalt NO₂ aastane ja ühe tunni piirtase vastavalt 12 ja 2 piirkonnas. Piirtaseme ületamisega rikutakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta ⁽²⁾ artikli 13 lõiget 1 koostoimes direktiivi XI lisaga.

Hoolimata sellisest direktiivi 2008/50/EÜ artikli 13 lõike 1 koostoimes XI lisaga rikkumisest ei ole Prantsuse Vabariik direktiivi 2008/50/EÜ artikli 23 lõike 1 teist lõiku eirates võtnud õhukvaliteedi kavades vastu tõhusaid meetmeid tagamaks, et ajavahemikud, mille jooksul piirtasemeid ületatakse, oleksid võimalikult lühikesed.

Kõnealuste meetmete ebatõhusus ilmneb muu hulgas ajavahemikust, mille jooksul piirtaset ületatakse, nende ületamiste tasemest ja arengust ning iga sellise kava üksikasjalikust analüüsist, mille Prantsuse ametiasutused nende 12 asjassepuutuva piirkonna kohta on vastu võtnud.

⁽¹⁾ ELT L 152, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 152, lk 1.

12. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia

(Kohtuasi C-638/18)

(2018/C 445/14)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Nicolae, K. Petersen)

Kostja: Rumeenia

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Rumeenia on alates 2007. aastast süstemaatiliselt ja pidevalt eiranud PM₁₀ osakeste kontsentratsiooni päevaseid piirtasemeid ning on süstemaatiliselt ja pidevalt aastatel 2007–2014, välja arvatud 2013. aastal, eiranud PM₁₀ osakeste kontsentratsiooni aastaseid piirtasemeid RO32101 Bukaresti piirkonnas, siis on Rumeenia rikkunud direktiivi 2008/50/EÜ ⁽¹⁾ artikli 13 lõikest 1 koosmõjus direktiivi XI lisaga tulenevaid kohustusi;
- tuvastada, et RO32101 Bukaresti piirkonna puhul on Rumeenia alates 11. juunist 2010 rikkunud 2008/50/EÜ artikli 23 lõikes 1 koosmõjus direktiivi XV lisa A osaga tulenevaid kohustusi, sealhulgas eriti teises lõigus ette nähtud kohustust tagada, et PM₁₀ osakeste kontsentratsiooni piirmäära ületamise periood jääks võimalikult lühikeseks;
- mõista kohtukulud välja Rumeenialt.

Väited ja peamised argumendid

Alates 2007. aastast on RO32101 Bukaresti piirkonnas süstemaatiliselt ja pidevalt ületatud PM₁₀ osakeste kontsentratsiooni päevaseid piirtasemeid. Lisaks sellele ületati selles piirkonnas aastatel 2007–2014, välja arvatud 2013. aastal, ka PM₁₀ osakeste kontsentratsiooni aastaseid piirtasemeid. Sellised ületamised on piisavad selleks, et tuvastada 2008/50/EÜ artikli 13 lõike 1 koosmõjus direktiivi XI lisaga rikkumine.

Vaatamata sellistele ületamistele ei koostanud Rumeenia õhukvaliteedi kavasad, mis vastaksid direktiivi artikli 23 lõike 1 sätetele ning eelõige kohustusele võtta asjakohased meetmed, et PM₁₀ osakeste kontsentratsiooni piirtaseme ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks. See rikkumine tuleneb kehvast ajavahemikust, mille jooksul ületamised registreeriti, pikkadest tähtaegadest ületamise lõpetamiseks, sellest, et puudusid teatavad direktiivi XV lisa A osas ette nähtud elemendid, ning sellest, et kavades ei käsitleta kõiki piirtaseme ületamise peamisi põhjusi ega nähta ette ka kohustuslikke meetmeid, mis oleksid piisavad piirtaseme järgimiseks.

⁽¹⁾ ELT 2008 L 152, lk 1.

12. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-642/18)

(2018/C 445/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán, E. Sanfrutos Cano ja F. Thiran)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- Tunnistada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 esimese lõigu alusel, et
 - kuna Hispaania Kuningriik ei võtnud vastu kõiki jäätmekavasid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiviga 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid, ⁽¹⁾ või ei muutnud neid kavasad vastavalt direktiivis 2008/98/EÜ sätestatule seoses Aragóni, Balearide, Kanaari saarte ja Madridi autonoomsete piirkondade ning Ceuta autonoomse linnaga, siis on see liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/98/EÜ artikli 28 lõikest 1 ja artikli 30 lõikest 1, ja
 - kuna Hispaania Kuningriik ei teavitanud komisjoni ametlikult Aragóni, Balearide, Kanaari saarte ja Madridi autonoomsete piirkondade ning Ceuta autonoomse linna jäätmekavade vastuvõtmisest või muudatustest, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud direktiivi 2008/98/EÜ artikli 33 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Hispaania Kuningriik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/98/EÜ viidatud artiklitest, kuna ta ei võtnud vastu nõutud meetmeid 14. septembriks 2017, mis oli komisjoni 14. juuli 2017. aasta põhjendatud arvamuses kehtestatud tähtaeg.

⁽¹⁾ ELT 2008, L 312, lk 3

23. oktoobril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-664/18)

(2018/C 445/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Norris-Usher, K. Petersen)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik

Hageja nõuded

- tunnistada, et kuna Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik jätkuvalt ületab NO₂ aasta piirtaset piirkondades UK0001 (Greater London Urban Area); UK0002 (West Midlands Urban Area); UK0003 (Greater Manchester Urban Area); UK 0004 (West Yorkshire Urban Area); UK 0013 (Teesside Urban Area); UK0014 (The Potteries); UK0018 (Kingston upon Hull); UK0019 (Southampton Urban Area); UK0024 (Glasgow Urban Area); UK0029 (Eastern); UK0031 (South East); UK0032 (East Midlands); UK0033 (North West & Merseyside); UK0034 (Yorkshire & Humberside); UK0035 (West Midlands) ja UK0036 (North East), ning NO₂ tunni piirtaset piirkonnas UK0001 (Greater London Urban Area), siis ei ole Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik alates nende piirnormide jõustumisest 1. jaanuaril 2010 täitnud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/50/EÜ⁽¹⁾ artikli 13 lõikest 1 koostoimes selle direktiivi I lisaga;
- tunnistada, et alates 11. juunist 2010 ei ole Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik eespoolnimetatud piirkondadega seoses täitnud oma kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2008/50/EÜ artikli 23 lõikest 1 koostoimes selle direktiivi XV lisaga, ja eelkõige artikli 23 lõike 1 teisest lõigust tulenevat kohustust hoida ületamiste ajavahemik võimalikult lühike;
- mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Alates 2010. aastast on NO₂ aasta piirtaset ületatud 16 piirkonnas ja asulas, ning tunni piirtaset on ületatud ühes piirkonnas. Need ületamised kujutavad endast 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta artikli 13 lõike 1, koostoimes selle direktiivi XI lisaga, rikkumist.

Vaatamata sellele jätkuvale direktiivi 2008/50/EÜ artikli 13 lõike 1, koostoimes selle direktiivi XI lisaga, rikkumisele, ei ole Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik võtnud vastu õhukvaliteedi kavasid, milles määratakse kindlaks asjakohased meetmed, nii et ületamise ajavahemik jääks võimalikult lühikeseks. Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriigi ette nähtud meetmete ebapiisavus nähtub ka piirtasemete ületamise kestusest, ületamiste ulatusest, vastavuse saavutamise arengutest ja ka iga käesoleva hagi esemeks oleva 16 piirkonna ja asula õhukvaliteedi kava üksikasjalikust analüüsist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta (ELT 2008, L 152, lk 1).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Bacardi versus EUIPO – Palírna U zeleného stromu (42 BELOW)

(Kohtuasi T-435/12) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi 42 BELOW taotlus — Varasem riigisisene registreerimata kujutismärk VODKA 42 — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 4) — Kaubanduses kasutamine — Riigisisese õiguse kohaldamine EUIPO poolt)

(2018/C 445/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Liechtenstein) (esindajad: M. Reinisch, hiljem A. Parassina, L. Rigas ja L. Lorenc)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: P. Geroulakos, hiljem D. Gája ja D. Walicka)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Palírna U zeleného stromu a. s., varem Granette & Starorežná Distilleries a.s. (Ústí nad Labem, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokát T. Chleboun)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 9. juuli 2012. aasta otsuse (asi R 2100/2011-2) peale, mis käsitleb Granette & Starorežná Distilleriesi ja Bacardi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Bacardi Co. Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 379, 8.12.2012.

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Nova versus komisjon

(Kohtuasi T-299/15) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Toetusleping, mis on sõlmitud seoses katseprojektiga „Kontakt- ja aruteluvõrgustik asjaomaste munitsipaal- ja kohalike asutuste vahel pagulaste ümberasustamist ja integratsiooni puudutavate kogemuste ja parimate tavade vahetamiseks“ — Projekti tulemuste objektiivse hindamise puudumine — Proportsionaalsus — Ülekantud summade tagasimaksmine — Uurimistoimingud — Vastuhagi)

(2018/C 445/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. (Trani, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Astolfi ja M. Petrucci)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Di Paolo ja L. Cappelletti, hiljem L. Di Paolo ning lõpuks O. Verheecke ja F. Moro, keda abistas advokaat de A. Dal Ferro)

Ese

Esiteks ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue, milles palutakse sisuliselt, et tuvastataks, et komisjonil puudub õigus nõuda hagejalt toetuslepingu HOME/2011/PPRS/AG/2176 alusel 80 242,78 euro tasumist ja mõista komisjonilt seega välja 52 146,36 eurot ja viivise, ning teiseks komisjoni vastuhagi, milles palutakse, et hageja maksaks selle toetuslepingu alusel tagasi 80 242,78 eurot ja sellele lisanduva viivise.

Resolutsioon

1. Tuvastada, et komisjonil ei ole õigust nõuda Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop.-lt toetuslepingu HOME/2011/PPRS/AG/2176 alusel 15 % kuludest, mis on seotud projekti Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe veebisaidiga, ehk summat 3 002,45 eurot.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali'lt komisjonile välja vastuhagis nõutud summa 77 240,33 eurot, millele lisandub viisis määraga 3,55 % alates 19. maist 2015 kuni selle summa täieliku tasumiseni.
4. Jätta vastuhagi ülejäänud osas rahuldamata.
5. Jätta Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja kaks kolmandikku komisjoni kohtukuludest.
6. Jätta komisjoni kanda üks kolmandik tema kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 254, 3.8.2015.

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Epsilon International versus komisjon

(Kohtuasi T-477/16) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Lepingud, mis on sõlmitud teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi raames (2007 – 2013) — Põhjendatud huvi — Abikõlblikud kulutused — Maksmise peatamine — Tühistamisnõue — Otsus registreerida hageja varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemis (EDES) — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)

(2018/C 445/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Epsilon International SA (Marousi, Kreeka) (esindajad: advokaadid D. Bogaert ja A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou ja A. Kyratsou)

Ese

Ühest küljest ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue tunnistada esiteks, et toetuslepingute Briseide, i-SCOPE and Smart-Islands alusel komisjoni makstud summad on toetuskõlblikud, teiseks et komisjoni otsused peatada maksed seoses toetuslepingutega i-Locate, eENV-Plus, GeoSmartCity ja c-Space on põhjendamatud ning kolmandaks et komisjoni õigusvastase tegevusega on hagejale kahju tekitatud, ning teisest küljest esiteks nõue tühistada ELTL artikli 263 alusel komisjoni 17. juuni 2016. aasta otsus Ares(2016) 2835215 registreerida Epsilon varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemis (EDES), ning teiseks hüvitada ELTL artikli 268 alusel hagejale kahju, mis talle väidetavalt selle aktiga tekitati.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Epsilon International SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 402, 31.10.2016.

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Grupo Orenes versus EUIPO – Akamon Entertainment Millenium (Bingo VIVA! Slots)

(Kohtuasi T-63/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Bingo VIVA! Slots taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk vive bingo — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Vaidluse ese)

(2018/C 445/20)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Grupo Orenes, SL (Murcia, Hispaania) (esindaja: advokaat M. J. Sanmartín Sanmartín)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Palmero Cabezas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Akamon Entertainment Millenium, SL (Barcelona, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 7. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 453/2016-2) peale, mis käsitleb Grupo Orenese ja Akamon Entertainment Milleniumi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Grupo Orenes, SLilt.

⁽¹⁾ ELT C 95, 27.3.2017.

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Fernández González versus komisjon

(Kohtuasi T-162/17 RENV) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkt c — Teade vaba ametikoha kohta, mis puudutab muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktiga b reguleeritud ajutise teenistuja ametikoha — Kandidatuuri tagasilükkamine — Õigusvastasuse vastuväide — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 8 — Vastutus — Võimaluse kaotamine)

(2018/C 445/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Elia Fernández González (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid M. Casado García-Hirschfeld ja É. Boigelot)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja L. Radu Bouyon, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega esiteks palutakse tühistada komisjoni 14. novembri 2014. aasta otsus lükata tagasi hageja kandidatuur ajutise teenistuja ametikohale, mille kohta avaldati vaba ametikoha teade COM/2014/2036, ning 22. mai 2015. aasta otsus hageja halduskaebuse tagasilükkamise kohta, ja teiseks hüvitada kahju, mis hagejale on väidetavalt tekitatud.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Komisjoni 14. novembri 2014. aasta otsus lükata tagasi Elia Fernández González kandidatuur ajutise teenistuja ametikohale, mille kohta avaldati vaba ametikoha teade COM/2014/2036.
2. Mõista komisjonilt Elia Fernández González kasuks välja 12 000 eurot, millele lisandub viivis alates kohtuotsuse kuulutamisest kuni täieliku tasumiseni aastase määraga, mida Euroopa Keskpang (EKP) kohaldab oma peamiste refinantseerimistingute puhul ja mida suurendatakse kahe protsendipunkti võrra.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

⁽¹⁾ ELT C 354, 26.10.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-121/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Bayer versus EUIPO – Uni-Pharma (SALOSPIR)

(Kohtuasi T-261/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SALOSPIR taotlus — Värvilistest ribadest koosnevad varasemad Euroopa Liidu kujutismärgid ja varasemad riigisisised kaubamärgid Aspirin — Suhtelised keeldumispõhjused — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Maine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5) — Ulatuslikuma kui kohaliku tähtsusega tähise kaubanduses kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 4))

(2018/C 445/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bayer AG (Leverkusen, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral, S. Pétrequin ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria AVEE (Kifisia, Kreeka) (esindajad: advokaadid C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia ja A. Vasilogamvrou)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 17. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 2444/2017-4) peale, mis käsitleb Bayeri ja Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Bayer AG kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria AVEE kohtukulud Üldkohtu menetluses.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

Üldkohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsus – Deza versus komisjon

(Kohtuasi T-400/17) ⁽¹⁾

(Keskkond ja inimeste tervise kaitse — Määrus (EÜ) nr 1272/2008 — Teatavate ainete ja segude klassifitseerimine, märgistamine ja pakendamine — Määrus (EL) 2017/776 — Antrakinooni klassifitseerimine — Klassifitseerimine aineks, millel on eeldatav kantserogeenne toime inimestele — Ilmne hindamisviga — Mõiste „aine“ — Õiguskindlus — Omandiõigus)

(2018/C 445/23)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat P. Dejl)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková, K. Mifsud-Bonnici ja R. Lindenthal)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Soome Vabariik (esindaja: S. Hartikainen), Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Zettergren ja A. Alriksson), Euroopa Kemikaaliamet (esindajad: M. Heikkilä, W. Broere ja A. Hautamäki)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, millega palutakse tühistada komisjoni 4 mai 2017. aasta määrus (EL) 2017/776, millega muudetakse tehnika ja teaduse arenguga kohandamise eesmärgil Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1272/2008, mis käsitleb ainete ja segude klassifitseerimist, märgistamist ja pakendamist (ELT 2017, L 116, lk 1), osas, milles see klassifitseerib antrakinooni aineks, millel on eeldatav kantserogeenne toime inimestele.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Deza, a.s.-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Soome Vabariigi, Rootsi Kuningriigi ja Euroopa Kemikaali ameti (ECHA) kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 293, 4.9.2017.

1. oktoobril 2018 esitatud hagi – Pharma Mar versus komisjon

(Kohtuasi T-594/18)

(2018/C 445/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Merola ja V. Salvatore)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. juuli 2018. aasta rakendusotsus C(2018) 4831 (final), millega keelduti määruse (EÜ) nr 726/2004 ⁽¹⁾ alusel müügiloo andmisest inimravimile „Aplidin – plitidepsin“;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et onkoloogia-alane teadusnõuanderühm ja selle määramine ei olnud erapooletu.

- Hageja väidab, et rikutud on juhtumi oluliste aspektide hoolika läbivaatamise kohustust, kuna vaidlustatud otsus põhineb nende ekspertide arvamusel, kes ei ole erapooletud.
- Hageja väidetud erapooletu läbivaatamise kohustuse rikkumine hõlmab ka Euroopa Ravimiameti (EMA) poolt ekspertide määramist viisil, mis ülemäära vähendas seisukohtade paljusust, mida tuleks pidada erapooletu hindamise eeltingimuseks.

2. Teine väide, et rikutud on hea halduse põhimõtet.

- Hageja viitab EMA poolt ekspertide määramisele viisil, mis ülemäära vähendas seisukohtade paljusust ja väidab, et seda võib käsitada hea halduse põhimõtte rikkumisena.

3. Kolmas väide, et rikutud on määruse (EÜ) nr 726/2004 artiklit 12 ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

- Hageja väidab, et komisjon on teinud ilmse hindamisvea ja vääralt järeldanud, et Aplidini tõhusus ei ole nõuetekohaselt ja piisavalt tõestatud, mistõttu on rikutud eespool nimetatud artiklit 12.
- EMA läbivaatamise ajal jäeti hageja kasutatud meetodika tõttu arvestamata osa Aplidini tõhususe põhjendamiseks esitatud teaduslikust tõendusmaterjalist, ja see on vastuolus EMA ekspertide tööühma koostatud arvamusega.
- Käesolevale juhtumile kohaldatav meetodika on sama nagu see, mille EMA on heaks kiitnud sarnase juhtumi puhul, mis käsitleb turuloo andmist ühele teisele ravimile, mis näitab, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet.

4. Neljas väide, et rikutud on põhjendamiskohustust.

- Hageja väidab, et Aplidini tõhususe tõestamiseks esitatud teadusliku tõendusmaterjali arvestamata jätmise otsus ei ole põhjendatud, eelkõige selles osas, mis puudutab põhjusi, miks need lahknevad EMA ekspertide tööühma koostatud arvamusest.

5. Viies väide, et rikutud on kaitseõigusi.

- Hageja väidab, et tal ei olnud võimalik tõhusalt kasutada oma kaitseõigusi seoses teemaga, mis oli Aplidini tõhususe hindamisel võtmetähtsusega, eelkõige piiratud aja tõttu, mis talle anti koosolekutel suuliste selgituste esitamiseks.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne L 3/34, lk 229).

28. septembril 2018 esitatud hagi – ZL versus EUIPO**(Kohtuasi T-596/18)**

(2018/C 445/25)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: ZL (esindaja: advokaat E. Fontes Vila)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada avaliku konkursi EUIPO/AD/01/17 valikukomisjoni 1. detsembri 2017. aasta otsus, milles on toodud hageja tulemused sellel konkursil ning kinnitatud, et teda ei kanta selle konkursi edukate kandidaatide „reservnimekirja“;
- teise võimalusena tühistada seotud otsused, mis on järgmised: esiteks valikukomisjoni 7. märtsi 2018. aasta otsus, milles vastatakse hageja esitatud uuesti läbivaatamise taotlusele ja kinnitatakse 1. detsembri 2017. aasta otsust; teiseks ametisse nimetava asutuse 27. juuni 2018. aasta otsus, millega jäetakse rahuldamata hageja 7. juuni 2018. aasta kaebus ja kinnitatakse 1. detsembri 2017. aasta otsust;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kõik EPSO-lt ja/või EUIPO-lt seoses kõnealuse konkursiga saadud kirjad ja otsused on õiguslikult ebapiisavalt põhjendatud ja neile lisatud dokumendid on ebapiisavad, sest hagejal ei olnud võimalik kindlaks teha, kas tema huve kahjustavad otsused olid hästi põhjendatud ja kohtulikult edasikaevatavad, mistõttu tekkis õiguslik ebakindlus ja hageja oli administratsiooni ees kaitsetu.
2. Teine väide, et (i) rikutud on hageja põhiõigust heale haldusele ja dokumentidega tutvumisele (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklid 41 ja 42, ELTL artikkel 15, määruse nr 1049/2001 (¹) artikli 2 lõige 1) ning horisontaalset läbipaistvuse põhimõtet, kuna ametisse nimetav asutus ei võimaldanud hagejal tutvuda verbaalse mõtlemisotsuse valikvastustega arvutipõhise testi vaidlusaluste küsimustega, väites, et apellandi kaebus, milles ta seadis kahtluse alla nende küsimuste asjakohasuse ja õigsuse, olid liiga üldised, kuid ei esitanud konkreetseid põhjendusi, miks ta ei järgi kohtupraktikas väljakujundatud tingimusi tutvumise võimaldamisest keeldumise korral; ja (ii) hageja kaitseõiguste rikkumine sellega, et ametisse nimetava asutuse nõue üksikasjalikumalt selgitada vaidluse alla seatud küsimuste puudusi on hageja jaoks täidetamatu ja see tekitas erilise kaitsetuse, sest hagejalt nõuti võimatu tõendi esitamist.
3. Kolmas väide, et kõnealusel konkursil rikuti hageja kaitseõigusi ning teenete ja võimekuse põhimõtteid, läbipaistvuse põhimõtet avalikku teenistusse töölesaamisel ning õiglase ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna hagejal puudus pärast konkursitulemuste saamist võimalus väita, et vaidlusalused küsimused ei olnud nende halva või vale sõnastuse (nt tõlkeprobleemid) tõttu sisuliselt nõuetekohased. Kandidaadi peaks alati – aga eriti pärast konkursitulemuste selgumist – olema võimalus väita, et konkursi mis tahes etapis talle eitatud küsimustes on olnud sisulisi vigu. Hageja väidab ka, et halb tõlge annab selge eelise kandidaatidele, kes sooritavad mõtlemisotsuse valikvastustega arvutipõhise testi algkeeles.

4. Neljas väide, et vaidlustatud 1. detsembri 2017. aasta otsus on ebaõige, sest konkursimenetluses tehti ilmne viga, kuna mõtlemisoskuse valikvastustega arvutipõhise testi vaidlusalused küsimused olid sisuliselt valed.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001 L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

9. oktoobril 2018 esitatud hagi – Google ja Alphabet versus komisjon

(Kohtuasi T-604/18)

(2018/C 445/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Google LLC (Mountain View, California, Ameerika Ühendriigid), Alphabet, Inc. (Mountain View) (esindajad: *solicitor* N. Levy, *barrister* P. Stuart, advokaadid J. Schindler ja A. Lamadrid de Pablo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 18. juuli 2018. aasta otsus asjas COMP/AT.40099 – Google Android;
- teise võimalusena tühistada Üldkohtu täielikku pädevust teostades hagejatele määratud trahv või seda vähendada; ja
- igal juhul mõista hagejate kulud, mis on seotud käesoleva menetlusega, välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga palutakse tühistada komisjoni 18. juuli 2018. aasta otsus C(2018) 4761 final ELTL artikli 102 ja EMP lepingu artikli 54 järgses menetluses (AT.40099 – Google Android).

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga seoses turu määratluse ja turgu valitseva seisundi hindamisega.
 - Sellega seoses märgivad hagejad, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga järelduses, et Androidi süsteemil on turgu valitsev seisund.
 - Hagejad väidavad veel, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga järelduses, et Play'l on turgu valitsev seisund.
 - Hagejad märgivad ühtlasi, et vaidlustatud otsuses esitatud väide, et Google on turgu valitsevas seisundis kasutajatele pakutava üldise otsinguteenuse osas, ei vasta tema teooriale selle seisundi kuritarvitamise kohta, mis puudutab otsingurakendusi, mis on litsentseeritud originaalvarustuse tootjatele.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga, kui järeldati, et Google'i mobiilirakenduse levitamislepingu eelinstalleerimise tingimused on kuritarvitavad.
 - Sellega seoses väidavad hagejad, et vaidlustatud otsuses ei ole tõendatud, et vaidlusalused eelinstalleerimise tingimused võisid tõenäoliselt konkurentsi kõrvaldada.
 - Hagejad väidavad lisaks, et vaidlustatud otsuses on ekslikult jäetud arvesse võtmata, et eelinstalleerimise tingimused on objektiivselt põhjendatud, kuna need võimaldavad Google'il pakkuda Androidi platvormi tasuta.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga järelduses, et pelk eelinstallaerimise tingimus Google'i portfelli-põhistes tulude jagamise lepingutes oli kuritarvitav.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga järelduses, et Google'i poolt Play ja Google Search rakenduste litsentside tingimuslikuks muutmine killustatuse vältimise lepingu killustatuse vältimise kohustusest on kuritarvitav.
 - Sellega seoses väidavad hagejad, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga järelduses, et killustatuse vältimise kohustused võisid tõenäoliselt konkurentsi piirata.
 - Hagejad väidavad lisaks, et vaidlustatud otsuses ei võeta arvesse seda, et killustatuse vältimise kohustused on objektiivselt põhjendatud, kuna need tagavad ühilduvust.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsuses on rikutud hagejate kaitseõigusi.
 - Sellega seoses väidavad hagejad, et komisjon esitas nõuetevastaselt oma „tõhusa konkurendi“ analüüsi hagejatele asjaolusid käsitlevas kirjas ning ei võimaldanud neile suulist ärakuulamist.
 - Hagejad väidavad lisaks, et komisjon rikkus nende õigust toimikuga tutvuda.
6. Kuues väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga trahvi määramisel ja selle trahvi arvutamisel.
 - Sellega seoses väidavad hagejad, et trahv on õigusvastane, kuna selles ei võeta arvesse Google'i tahtluse või hooletuse puudumist.
 - Hagejad väidavad lisaks, et trahv on õigusvastane, kuna selles ei järgita proportsionaalsuse põhimõtet.
 - Teise võimalusena väidavad hagejad samuti, et vaidlustatud otsuses on tehtud viga trahvi arvutamisel.

5. oktoobril 2018 esitatud hagi – Fujifilm Recording Media versus EUIPO – iTernity GmbH (d:ternity)

(Kohtuasi T-609/18)

(2018/C 445/27)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Härer, C. Schulze, C. Weber, H. Ranzinger ja C. Gehweiler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: iTernity GmbH (Freiburg, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „d:ternity“ – ELi kaubamärk nr 11 152 154

Menetlus EUIPOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. juuli 2018. aasta otsus asjas R 2324/2018-4.

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- teise võimalusena tuvastada, et on ära langenud kohtuotsuse tegemise vajadus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt Üldkohtus ja apellatsioonikojas.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artiklite 18 ja 64 rikkumine.

18. oktoobril 2018 esitatud hagi – *Gres de Aragón versus EUIPO* (GRES ARAGÓN)

(Kohtuasi T-624/18)

(2018/C 445/28)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Gres de Aragón, SA (Alcalñiz, Hispaania) (esindaja: advokaat J. Learte Álvarez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi GRES ARAGÓN taotlus – registreerimistaotlus nr 16 311 938

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 16. augusti 2018. aasta otsus asjas R 2269/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus, millega keeldutakse rahuldamast Euroopa Liidu kaubamärgi taotlust nr 16 311 938 GRES ARAGÓN seoses osadega taotluses nimetatud kaupade ja teenustega;
- kohustada kõnealuse taotluse menetlust jätkama seoses kõigi esialgses taotluses nimetatud kaupade ja teenustega;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c ning lõigete 2 ja 3 rikkumine.

18. oktoobril 2018 esitatud hagi – *mobile.de versus EUIPO* (jutumullis oleva auto kujutis)

(Kohtuasi T-629/18)

(2018/C 445/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: mobile.de GmbH (Dreilinden, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Lührig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi (jutumullis oleva auto kujutis) taotlus – registreerimistaotlus nr 15 598 931

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 7. augusti 2018. aasta otsus asjas R 2653/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 49 lõiget 1;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 71 lõike 1 teist lauset;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 68 lõike 1 neljandat lauset koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 23 lõike 1 punktiga d;
- rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 68 lõike 1 neljandat lauset koostoimes komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 23 lõike 1 punktiga e ja artikli 22 lõike 1 punktiga b.

17. oktoobril 2018 esitatud hagi – Herholz Vertrieb versus EUIPO (#)

(Kohtuasi T-631/18)

(2018/C 445/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahaus, Saksamaa) (esindaja: advokaat D. Sprenger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidluslune kaubamärk: ELi sõnamärgi # taotlus – registreerimistaotlus nr 16 967 267

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 22. augusti 2018. aasta otsus asjas R 445/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta vaidlustatud otsust nii, et ELi kaubamärgi taotlus rahuldatakse;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET